

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Οικονομικών, Υπουργό Εσωτερικών, Υπουργό Εργασίας

Θέμα: Στήριξη των δίκαιων αιτημάτων του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα κατόπιν και της Γενικής απεργίας της 6^{ης} Απρίλη

Εδώ και πάνω από μία δεκαετία, ο κόσμος της εργασίας στη χώρα μας δέχθηκε και συνεχίζει να δέχεται ολομέτωπη επίθεση στο πλαίσιο των Μνημονίων, το πνεύμα των οποίων συνεχίζει να κυριαρχεί στη χώρα, ακόμα και αν ευρωπαϊκοί και διεθνείς θεσμοί και ελληνικές κυβερνήσεις προσποιούνται ότι τα προγράμματα προσαρμογής αποτελούν παρελθόν.

Οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα έρχονται αντιμέτωποι με ελαστικές και ευέλικτες μορφές εργασίας, αδήλωτη εργασία, εκ περιτροπής απασχόληση, συμβάσεις ομηρίας ορισμένου χρόνου, απλήρωτες υπερωρίες, κλοπή δεδουλευμένων και πολλά άλλα. Τα επίπεδα κατώτατου(και όχι μόνο) μισθού στον ιδιωτικό τομέα δεν επιτρέπουν αξιοπρεπή διαβίωση και δε συνάδουν με το επίπεδο ανάπτυξης μια χώρας που φιλοδοξεί να συγκαταλέγεται στις αναπτυγμένες οικονομίες του κόσμου. Όμως και οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα βλέπουν τις απολαβές τους καθηλωμένες στα επίπεδα των πρώτων ετών της εσωτερικής υποτίμησης. Είναι ενδεικτικό το πάγωμα της μισθολογικής εξέλιξης τους το 2016-2017, η απουσία αυξήσεων μέχρι το τέλος του 2022 και η μη εξαίρεσή τους από τη εισφορά αλληλεγγύης. Επιπλέον, οι δημόσιοι υπάλληλοι δε λαμβάνουν 13^ο και 14^ο μισθό και οι δημόσιες υπηρεσίες συνολικά χαρακτηρίζονται από πολλά κενά, τα οποία δεν καλύπτονται, με αποτέλεσμα την αναποτελεσματική παροχή υπηρεσιών στους πολίτες, γεγονός που εντείνει τον κοινωνικό αυτοματισμό.

Το σύνολο του εργατικού δυναμικού της χώρας βιώνει έναν ταξικό πόλεμο σε βάρος του. Η ιδιωτικοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην αδυναμία παροχής αξιοπρεπούς κοινωνικής προστασίας και περίθαλψης, καθώς σε ένα περιβάλλον επίμονης ανεργίας, η μετατροπή του αναδιανεμητικού συστήματος σε κεφαλαιοποιητικό συνεπάγεται συντάξεις και επιδόματα πείνας.

Σε όλα τα ανωτέρω, ήρθαν να προστεθούν οι αυξήσεις στο ρεύμα, στο φυσικό αέριο, στα καύσιμα, στα βασικά είδη κατανάλωσης και αλλού. Όλα αυτά μπορεί να αποδίδονται στην εξωγενή ενεργειακή κρίση και στην πολεμική σύρραξη στην Ουκρανία, όμως η διαχείριση αυτών των γεγονότων είναι εσωτερική υπόθεση και τα πραγματικά μεγέθη είναι αμείλικτα. Το διαθέσιμο εισόδημα των εργαζομένων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα έχει υποστεί δραματική μείωση και οι εκπτώσεις στους λογαριασμούς υπηρεσιών κοινής ωφέλειας ασφαλώς και δεν επαρκούν, αν δε συνοδευτούν από ουσιαστική αύξηση του κατώτατου μισθού και μείωση των φόρων που πλήττουν τα χαμηλά εισοδήματα.

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω,

Ερωτώνται οι κ. Υπουργοί :

- **Αν θα λάβουν στο άμεσο μέλλον νομοθετικές πρωτοβουλίες στήριξης των εργαζομένων σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα.**
- **Αν θα αποκαταστήσουν τα συρρικνωμένα δικαιώματα και τους απομειωμένους μισθούς των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα.**
- **Αν θα νομοθετήσουν ώστε να αποδοθεί στους εργαζομένους στο δημόσιο ο 13^{ος} και 14^{ος} μισθός και αν θα καταργηθεί η εισφορά αλληλεγγύης.**
- **Αν θα προχωρήσουν σε αύξηση του κατώτατου μισθού τουλάχιστον όσο έχει αυξηθεί ο πληθωρισμός.**

Η ερωτώσα βουλευτρια

Μαρία Απατζίδα